

Kıbrıs Türk Edebiyatı'nda Kadın Edebiyatçıları

Women Writers in Turkish Cypriot Literature

Received: July 2, 2025

Yurdal CİHANGİR¹

Accepted: July 31, 2025

Email: yurdalcihangir99@gmail.com

Orcid No: <https://orcid.org/0000-0002-8472-5804>

DOI: <https://doi.org/10.32955/neujsml2025141108>

Özet

Bu çalışma, Kıbrıs Türk edebiyatında kadın yazarların edebi serüvenini tarihsel ve toplumsal bağlamda incelemektedir. Kadının tarih boyunca karşılaştığı sosyal, kültürel ve cinsiyete dayalı ayrımcılıklar çerçevesinde, Kıbrıs'ta kadın edebiyatçıların sesini duyurmak için verdikleri mücadeleye odaklanılmıştır. Makalede, 20. yüzyılın ortalarından itibaren özellikle şiir, roman ve tiyatro alanlarında üretim yapan kadın yazarların biyografileri ve eserlerine yer verilmiştir. Kadınların edebi sahada görünürlük kazanması, erkek egemen edebi kanon içerisinde yer edinme çabaları ve feminist bakış açısıyla kadının yazınsal üretimindeki yeri irdelenmiştir. Kıbrıs Türk kadın yazarlarının edebiyat tarihindeki katkıları, özgün sesleri ve kimlik mücadelesi bağlamında değerlendirilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Kıbrıs Türk Edebiyatı, Kadın Yazarlar, Feminizm, Toplumsal Cinsiyet, Edebi Kanon, Biyografi

Abstract

This article examines the literary journey of women writers in Turkish Cypriot literature within a historical and sociocultural context. It focuses on the struggles of female writers in Cyprus to make their voices heard against the backdrop of gender-based discrimination. The study provides biographical insights and highlights the literary works of prominent female authors active especially in poetry, fiction, and theatre from the mid-20th century onwards. The analysis addresses women's efforts to gain visibility in a male-dominated literary canon and investigates the place of women's literary production through a feminist lens. The contributions of Turkish Cypriot women writers are evaluated in terms of their unique voices and identity-based struggles within literary history.

Keywords: Turkish Cypriot Literature, Women Writers, Feminism, Gender, Literary Canon, Biography

Giriş

İnsanoğlunun yaratılışından bugüne kadar hangi toplumda ve çağda olursa olsun, kadın, vazgeçilmez bir varlık olarak karşımıza çıkmaktadır. Ancak kadının vazgeçilmezliğinin aksine, kadın ve erkek arasındaki cinsiyete dayanan bir ayrımcılık irdelendiğinde erkek üstünlüğü öne çıkmaktadır (Kızılkaya, 2004). Fakat kadın cinsiyet açısından genelde ikincil planda olsa da anaerkil toplumlarda tanrılaştırıldığı da görülmüştür. Bunlardan biri sayılabilecek olan Ana Tanrıça kültü, insanın psikolojik ve toplumsal gelişiminin ilk basamaklarına yerleştirme konusundaki çabalarının ortak özelliğidir. Bu zamanla öyle bir hal almıştır ki ana tanrıçaya duyulan inanç, kendi zamanı içinde evrensel bir değere ulaşmıştır (Roller, 2004).

Kadın, toplumsal yaşam içerisinde yer yer tanrılaştırılmış olsa da tarih boyunca değerlilik ya da değersizlik değişkeni ile yüz yüze kalmıştır. Kadının bu durumu, ona bakışın bir tür yansıması olarak biçim kazanmıştır.

¹ Doç. Dr., Emekli Öğretim Üyesi- Lefkoşa, KKTC

Kâinat tarihinde, kadınlar hemen hemen her alanda ikinci sınıf bir muameleyle karşı karşıya kalmışlardır. Günümüzde hala daha özellikle bazı Doğu toplumlarında kadınlara ikinci sınıf vatandaş gözüyle bakılsa da maziyle karşılaştırılırsa kadınların kazandığı bu yeni statüleri küçümsemek gerekir.

Tarih boyunca birçok kültür ve gelenekte erkek her zaman özne, kadın ise ona bağımlı bir varlık olarak görülmüştür. Mesela, Michelet 'Kadın şu bağımlı varlık...' der. 'Eflatun, Tanrıya önce kendisini köle değil de özgür bir insan, sonra da kadın değil de erkek yarattığı için şükretmekteydi.' (Beauvoir, 1980) Kadın günümüze kadar birçok toplumda daima daha edilgen bir yapıya sahip olmuştur.

İnanç açısından da düşünüldüğünde kadına bakış açısının İslamiyet öncesiyle sonrası arasında farklılıkların olduğu çok açık bir şekilde görülecektir. Örneğin İslamiyet'ten önceki bazı Arap toplumlarında (kabilelerde) kız çocukları değersiz bir varlık olarak görüldükleri için diri diri toprağa gömülürlerken, İslamiyet ile "cennet annelerin ayağı altındadır" inancı ile kadına bakış açısı değişmiştir. Görüldüğü gibi kadına bakış her çağ'da, her toplumda ya da inanışta kendini farklı bir şekilde göstermektedir.

16. yüzyılda, Paris'te hazırlatılan 'Parislilerin Aile Düzeni' adlı bir el kitabında kadınların tek görevinin eşlerinin rahatını sağlamak olduğu belirtilir. Tarihin çarkları kadınların lehine dönmeye başlamıştır. Reform hareketlerine destek veren kadınların sayısı erkeklerinkinden fazlaydı. Kadınlar eşitsizliğe karşı çıktılar. 18. yüzyılda kadınlar Çariçe II. Katerina örneğinde olduğu gibi ülke yönetiminde etkin oldular. Bu yüzyılda feminist hareketler diğer yıllara göre daha çok arttı. J.J Rousseau gibi aydınlar kadının özgürleşmesiyle toplumun özgürleşeceğini savundular. 1848 devriminden sonra kadınların ekonomik hayattaki talepleri arttı. (Arat, 1998)

Modern dönemlerde kadın konusuyla ilgili tartışmaların 'feminizm' kavramı etrafında düğümlendiği görülür. 'Feminizm' sözcüğü Fransızcaya 1837'den sonra girmiştir. (Showalter, 1979) Robert Sözlüğü, bu sözcüğü 'kadınların toplum içindeki rolünü ve haklarını genişletmeyi öngören bir öğreti olarak tanımlanmaktadır.' (Michel, 1993) Feminizm kelimesi, aynı zamanda kadınların haklarının daha genişletilmesi için yapılan eylemleri de içerir.

Woolf feminizmi değerlendirirken o. feminizmi ayrıştırıcı, kadınla erkeği kutuplaştırıcı bir feminizm değil, erkeği kadının gözünden bakmaya zorlayıcı, birleştirici bir feminizmdir. Ne modern dünyamızda feminizm adı altında pazarlanan başka birtakım değerler, ne de yüzyılların acısını çıkartmışçasına hareket etme mantığıyla bir ilgisi yoktur. Woolf'un feminizmi olması, ulaşılması ve cinsiyet fark etmeksizin herkes tarafından anlaşılması gerekendir.

Kadın yüzyıllardır "yazar olamadı, edebiyatta yer alamadı" diye pişmanlık değil, aksine, edebiyatın oluşmasında en büyük katkıları verdiği için kendisiyle gurur duymalıdır. Onlarca erkek vardır ki yazılmasına direkt olarak kadınların vesile olduğu bu şiirlerle yontulmuş, kalbini açmış ve aşkın en masum halini yaşamıştır. Velhasıl o kadının karşısında erkeklerin kimisi oksijenini dost sohbetinde, kimisi edebiyatta kimisiyse başka dünyalarda bulmaya çalışmıştır. Zaten Ülkü Tamer'in deyişiyle de Tanrı kadını şiir okuduktan sonra tekrar yaratmamış mıdır?

*"Tanrı
Bin birinci gece şairi yarattı,
Bin ikinci gece Cemal'i,
Bin üçüncü gece şiir okudu tanrı,
Başa döndü sonra,
Kadını yeniden yarattı."* (Tamer, 2001)

Kadın yazarlara karşı olan ön yargılar ve karşılarına çıkarılan engeller kadar isabetsiz, talihsiz yaşanmışlıklardır. Kadın edebiyatta hep var olmuştur, Woolf'un döneminden beri onun istediği şekilde de var olmuştur, bundan sonra daha da kuvvetli bir biçimde var olmalıdır.

Edebiyat tarihi ve antolojilerinde kadınlara yer vermemek onları edebiyat kanonunun dışına itmek demektir. Aynı durum ders kitapları için de söz konusudur. Edebiyat öğretiminde kaynak alınan ders kitaplarında kadın yazar ve şairlere yetersiz bir yer ayrılması, toplumsal cinsiyet olgusuna ve cinsiyet eşitsizliğine dair oluşturulabilecek farkındalıklar açısından bir eksikliklerdir. (Golkarian, 2018)

Ancak günümüzde bu durum kadınlar lehine farklılaşmıştır. Kadın sanatçılar, her alanda kendilerini kabul ettirme yolunda büyük bir yol kat etmişlerdir (Baylan, 2012). Buna paralel olarak kadınlar sanatın hemen bütün dallarında başarılarla imza atmışlardır.

Hem biyolojik hem de sosyolojik olarak kadın ve erkeğin birbirinden ayrı oluşları onların edebi eser yaratıcılığında da farklı bakış açılarına sahip olmalarını getirmektedir. “Kadın, bir sanatçı olarak nasıl ve ne şekilde yazmaktadır?”, “Ayrı bir kadın edebiyatının varlığından bahsedilebilir mi?”, “Varsa böyle bir edebiyatın özellikleri nelerdir?” gibi soruları zihinlere getirmektedir. Bugün hala bu sorulara cevap verme denemeleri sürerken “kadın ve edebiyat/ı” başlığıyla yeni bir inceleme sahasının doğmuş olduğu kabul edilen bir gerçektir.

Sonuçta kadın da edebiyatta varlığını kabul ettirmiştir. Türk edebiyatında da kadın yazarların, bu alanda yer almaları, kendilerini kabul ettirmeleri oldukça zor olmuştur, zahmetli olmuştur. Bugün “Kadın edebiyatı ve edebiyatçıları” başlığı altında açıkça yer aldıkları görülmektedir. Türk edebiyatında da Tomris Uyar, Ayşe Kulin, Leyla Erbil, Canan Tan ve niceleri ile genç kuşaktan kitapları otuzdan fazla dile çevrilen Elif Şafak gibi yazarlar önemli yerler edinmişlerdir.

Son yıllarda daha birey-toplum çatışması içinde kalan, kendisini sorgulayan, ayakları üzerinde durmaya kararlı bir kadın vardır. Özellikle 1980 sonrası toplumdaki hızlı değişim ile bu kadın imajı daha çok yaygınlaşmıştır. Bu durum 1980 sonrası yazılan romanlardaki kadın profilini bambaşka yapmıştır. Türk edebiyatında romanın kadınlar tarafından en fazla kuşatıldığı dönem olan 1980 dönemi, edebiyatımız ve özellikle romanımız için deyim yerindeyse bir “kadın edebiyatı devri” olmuştur. 1980 ve sonrasının toplumumuz için bir dönüşüm devri olmuştur.

Cahit Uçuk, anılarının bir kısmını yayınladığı kitabının adını şöyle koymuştur. “Erkekler Dünyasında Bir Kadın Yazar” bunun nedeni ise bu dünyada yer alabilmek için erkek adını kullanmakla olmuştur. “Cahit Uçuk ismi beni ele vermiyordu: erkek adıydı. Gerçekten öyle olmuştu, hem erkek adı altında gizli kalan Cahide’yi Cahit’leştirmiştim hem de soyadımı değiştirmiştim.” Artık bir erkek adıyla bir kadın olarak bu dünyanın içinde yer almış oluyordu.

Kıbrıs türk kadınının bu konudaki seyir defterine baktığımızda, diğer dünya kadınlarının geçirmiş olduğu evrelerin aynılarını ya da benzerlerini yaşamışlardır. Araplara satılan kızlarımızı, kadınlarımızı unutmamız mümkün mü? Edebiyatımıza birçoğunun yaşamlarının yansıdığını, konu olarak işlendiğini biliyoruz. Bekir Kara’nın son romanı, Neriman Cahit’in çalışması gibi...

Edebiyatımızda kadınlarımızın varlığı, edebiyatımızın canlılığının olduğu kırklı yıllarda hemen görülmeğe başlanmıştır. Kıbrıs Türk edebiyatının başlangıç yıllarına kısaca değinmek isterim.

Gazetelerin ilk yayınlanmaya başladığı yıllar 1891 “zaman” gazetesi

Akbaba’da ilk hikâye örneği.

İlk tiatro örneği “Namus İntikamı yahut Dilenci.

İlk basılı roman kaytazzade Mehmet Nazım Yedigâr-ı Muhabbet 1909

İlk basılı tiyatro eseri 1910 “Safa Yahut Netice-I İbtıla

Avrupai şiir örnekleri kaytazzade.

Aradan otuz kadar yıl geçti; bu arada bir durgunluk yaşandı. 1936'da yeniden romanlar yazılmaya başlandı. Bu yıllara hikayeleriyle, romanlarıyla, tiyatrolarıyla, şiirleriyle Mapolar damgasını vurmuştur. 40'lı yıllara gelince "Çığ" dergisi çevresinde toplanan şairler grubu oluştu. Bu topluluğun içinde yer alan dört kadın şairimiz de yer aldı. Bunları kısaca tanıyalım isterseniz.

Urkiye Mine Balman (Lefke, 29.1.1927-) İlkokul öğretmenliğinden yetişme, Engin Gönülle birlikte Çığ hareketine katılan iki kadın şairimizden biri olup, 1940'lı yılların gazete ve dergilerinde adına sık sık rastlanmaktadır. Engin Gönül gibi o da 50'li yıllardan itibaren şiiri yavaş yavaş bırakırken şiirlerinin bir bölümünü bir kitapta toplamıştır. Eserleri:

Yurduma Giden Yollar, Şiirler, Lefkoşe,

Bir gölge gibi koştum peşinden sokak sokak

Gönlüm çakılı kaldı duvar oyuklarında.

Ruhumuzun tasında bir günah tütüyor bak,

Kalbim yırtık bir pabuç gibi ayaklarında.

Hangi rüzgâr saçını okşuyor bilmeliyim

Geceler gözlerine doldukça kıskanırım.

Ben şimdi rüyasını kaybeden bir deliyim.

Yollarda kaybettiğim hayalini tanırım...

Dört kadın şairimizden biri olan Emine Hazım Remzi idi. Şiirlerinin çoğunu Engin Gönül takma adı ile yayınlayan Emine Hanım'ın, "Sana doğru" adında, yayınlanmış bir de şiir kitabı bulunmaktadır. Aslen Nergislili (Yenağra) olan Emine Hanım, Viktorya Kız Lisesi'ni bitirdikten sonra, birkaç yıl Enformasyon Dairesi'nde çalıştı. Ayrıca Ayasofya İlkokulu'nda da 11 yıl öğretmenlik yaptı. 1953 yılında eşi Hazım Remzi ile ticaret hayatına atılan Emine Hanım, 1999 yılında rahmetli oldu.

Sararken gölgeler topraklarını

Rüzgarlar aşkınla çağlıyor Kıbrıs

Tarih yızarken yapraklarını

Seni yıldızlara bağlıyor Kıbrıs

Zümrütten bir ışık renk ve çiçek

Akdeniz'in süsü sensin ve teksin

Daha yükseklere yükseleceksin

Geçmişin davana ağlıyor Kıbrıs

Necla Salih Suphi 1926 yılında Lefke'de doğdu. Viktorya Kız lisesini ve Omorfa Öğretmen Kolejini bitirdi. İlkokullarda ve ortaokullarda öğretmen olarak çalıştı Londra'ya yerleşti ve yine orada hayata veda etti. 1940'lı yıllarda ün yapan ve adını Türkiye'ye duyuran dört kadın şairimizden biridir. Yazın yaşamı kısa sürmüştür. Şiirleri gazete ve dergi sayfalarında kalmıştır. Yayınlanmış şiir kitabı yoktur. Ocak ve Dünya dergilerinde şiir yazarak adını duyurmuştur.

*İçinde duysa da ölüm sesini
Korkusuz verecek son nefesini
Ne acı ne isyan ne de bir feryat
Gönül biliyor ki “hayat bu, hayat”
Kim geldi de kaldı kimler gitmedi
Hangi ateş bir gün sönüp bitmedi
Bir uzun yol ki bak herkes yürüyor
Herkes peşi sıra hayal sürüyor*

Pembe Marmara 25.12.1925'te Lefkoşa'da doğdu. 31.04.1984'te Lefkoşa'da öldü. İlk, Orta ve lise öğrenimini Lefkoşa'da bitirdi. Türk Öğretmen Koleji'ni de burada bitirdikten sonra uzun yıllar orada öğretmenlik yaptı. Evlendikten sonra bir vakte kadar İstanbul'da yaşadı. Şiirlerinin büyük bir çoğunluğunu 1944-1958 yılları arasında yazdı ve Kıbrıs'ta yerel gazetelerde yazıları Pembe Marmara, Gülen Gaye, Nevin Nale, Lafazan, Fırtına, Meçhul, Funda gibi değişik takma isimlerle Türkiye'de Yedigün ve Türkiye Doğru mecmualarında yayınlandı.

MERDİVENLER

*Rüyalarım giren
Hülyalarımı saran
Işıkları pırıl pırıl yanan
Bir aleme ulaşmak
Sokaklarında dolaşmak
Parklarında gezmekti gayem
Hem öldükten sonra da yaşarım belki...
Siz söyleyin beni sevenler
Ulaştırır mı beni bu gayeme şu merdivenler*

Şerif Münevver Özgerek 1934 yılında Mağusa'da doğdu. Resim çalışmaları yanında şiirler de yazmıştır.

İlkay Adalı, 14 Ocak 1944 yılında Mağosa'da doğdu. Kutlu Adalı'nın eşidir. Şiirle uğraşmıştır. Şiirleri Kıbrıs Türk basınında ve çeşitli kültür sanat dergilerinde yayınlanmıştır. Yayınlanmış şiir kitapları: “Sekize Üç Kala”, “Prangalı Umut”

*Bir zeytin dalıyım boynu bükük
Yoksul yelinde Akdenizin
Ve yazın o korkunç sığağında
Kök salmışım toprağa yarım asırdır
Dünyanın beşiğini sallamış yellerde
Kalmışım dimdik ayakta...*

Filiz OKTA Zorali 1958' de Magosa kazasının Mehmetçik köyünde doğdu. Namık Kemal lisesinden mezun olduktan sonra rehberlik belgesi alarak bir seyahat acentesinde çalışmaya başladı. Şiir yazmaya okul yıllarından itibaren yazmaya başladı; yayınlanmış bir kitabı vardır: Ak Güvercinler.

Ayşen Dağlı, 1962 yılında Serdarlı'da doğdu. Orta ve liseyi Lefkoşa'da tamamladıktan sonra Yüksek Teknoloji Enstitüsünden İnşaat mühendisi olarak mezun oldu. Şiir çalışmalarının yanısıra masallar da yazmıştır hem şiir kitapları hem de masal kitapları vardır.

Dökebilsem kendimi gözlerine

Sıcaklığımı avuçlarına doldurabilsem

Böyle kolay kaçamazdın,

Beni sevmekten.

Fatma Sevem, Baf kazasının Ayvarvara köyünde doğdu. Şiir çalışmalarında kendini yetiştiren ve sürekli yazarak kendini geliştiren kadın şairlerimizdendir. Şiirlerinin önemli bir kısmı hem kendisi hem de başkaları tarafından bestelenmiştir. Basılmış iki şiir kitabı vardır. Tiyatro ve roman çalışmaları da vardır.

Hikâye roman sahasında da edebiyatımızda kendine yer etmiş kadın romancılarımız vardır. Bu alanda başarılı çalışmaları ile erkek romancılar kadar söz sahibidirler...

Sevim Baran: İki Halkın Hikayesi adlı eseri kaleme alan yazar, 1945 yılında Lapta'da doğmuştur. İlkokul öğrenimini Lapta'da, ortaokul öğrenimini Girne Anafartalar Lisesi'nde, lise öğrenimini Türk Kız Lisesi'nde yapmış olan yazar, daha sonra 3 yıl Türk Öğretmen Koleji'ne devam etmiştir. 1966-1986 yılları arasında Kıbrıs'ın çeşitli okullarında öğretmenlik yapmıştır. Evli ve iki çocuk sahibi olan yazar, emekli öğretmendir

Sultan: “Kurşun Sesi Duymadan Yaşamak” isimli romanı yazan Sultan, 1961 yılında Kıbrıs'ta doğmuştur. Uzman Klinik Psikolog olan yazar, evli ve bir çocuk sahibidir. Girne'deki Anafartalar Lisesi'nden mezun olduktan sonra, 1979 yılında Orta Doğu Teknik Üniversitesi (O.D.T.Ü.) Endüstri Mühendisliği Bölümü'nü kazanarak Ankara'ya gitmiştir. O.D.T.Ü.'deki ikinci yılında tekrar sınava girerek Psikoloji Bölümü'ne geçmiştir. 1985 yılında lisans, 1988 yılında ise Klinik psikoloji dalında yüksek lisans derecelerini aldı. Akademik çalışmaları sürmekteyken, "tam gün" yazar olmaya karar vererek Ege Üniversitesi'nde başlamış olduğu Doktora Programını terk etmiştir. İlk kitabı “Kurşun Sesi Duymadan Yaşamak”tan sonra diğer eserlerini yazmaya İzmir'de devam etmiştir.

Şerife Münevver Özgerek: ” Yorgun Yollar” adlı eseri kaleme alan yazar, 1934 yılında Gazi Mağosa'nın Arıdamı köyünde doğmuştur. Çocukluğunu köyünde geçiren yazar, 1958 yılında Lefkoşa Gençlik Kolu'na üye yazılarak Lefkoşa Hastanesi'nde gönüllü olarak ilkyardım stajı görerek milli hizmetlerde bulunmuş ve bazı acı olaylardan etkilenecek şiir yazmaya başlamıştır. 1960 yılında Türkiye'ye giden yazar, bir süre Türkiye'de kalmış ve Türkiye'nin pek çok yöresini gezmiştir. 1962 yılında Kıbrıs'a geri dönen yazar, Gazi Mağosa'ya yerleşmiş, birkaç kez Londra'ya giderek seyahat etmiş ve bunların da etkisi ile şiirler yazmaya devam etmiştir. 1983 yılında “Dertli Damlacık” isimli şiir kitabı yayınlanan yazarın, 1992 yılında “Sevgi Çiçekleri” isimli şiir kitabı yayınlanmıştır. Bunların yanı sıra resim çalışmalarına da devam eden yazar, biri Güney Kıbrıs'ta olmak üzere 7 kez karma sergiye katılmış ve bu sergilerde başarı sağlamıştır. Beş çocuk sahibi olan yazarın, dizgiye hazır iki şiir kitabı, iki romanı yayınlanmayı beklemektedir.

Özden Selenge: 1947'de Magosa kazasına bağlı Altınova köyünde doğdu. 1968'de Ankara Gazi Eğitim enstitüsünden resim hocası olarak mezun oldu. Kıbrısta değişik okullarda resim ve sanat tarihi hocalığı yaptı. Sergilerinin yanında hikâye, roman ve tiyatro çalışmaları da vardır. Eserlerinin bazıları: Fincandaki Kraliçe, Sana sevdam Sarı. Lale Yüreğin Beyaz.

Tijen Zeybek: 1965'te Lefkoşa'da doğdu. Uzun yıllar Kıbrıs Türk gazetelerinde şiir ve makaleleri yayımlandı. Yeni Düzen ve türkiyede Evrensel gazetelerinde haftalık makaleleri yayınlanmaktadır. Roman çalışmaları da olan yazarın iki romanı kitaplaşmıştır. Bir Yaz Üşümesi onun eseridir.

Seher Bilgehan: 1973 Boğazlıyan doğumlu olan yazar kktc'de ikamet etmekte ve edebiyat öğretmeni olarak çalışmaktadır. Aynı zamanda Halkın Sesi Gazetesindeki köşesinde şiir ve deneme yazıları yazmaktadır. "Karpaz" adlı bir romanı vardır.

Sonuç

Kıbrıs Türk edebiyatı, uzun yıllar boyunca erkek egemen bir yapı içerisinde şekillenmiş olsa da kadın yazarlar zamanla bu yapıyı sorgulamış ve dönüştürmeye başlamışlardır. İlk şiir örneklerinden itibaren seslerini duyuran kadın edebiyatçılar, sadece edebi alanda değil; toplumsal hayatta da kadın kimliğini görünür kılma mücadelesi vermişlerdir. 1940'lı yıllardan günümüze kadar gelen süreçte, kadınların edebiyata katkısı artarak devam etmiş, özellikle şiir, roman ve tiyatro gibi türlerde kadın kalemi güçlü bir şekilde hissedilmiştir. Kadınların kendi yaşantılarından süzülen deneyimleri yazıya aktarmaları, Kıbrıs Türk edebiyatına hem içerik hem de biçim açısından yeni soluklar getirmiştir. Bugün Kıbrıslı Türk kadın yazarların eserleri hem yerel hem de uluslararası düzeyde tanınmakta, kadın edebiyatının kurucu unsurları arasında yer almaktadır. Bu bağlamda kadın yazarların edebi ve toplumsal mücadeleleri, sadece bir yazınsal miras değil; aynı zamanda kültürel bir direnişin ifadesidir.

Kaynakça

- Baylan, G. (2012). *Kadın ve Sanat: Toplumsal Cinsiyetin Yaratıcı Alandaki Yansımaları*. Ankara: Kültür Yayınları. s. 1
- Beauvoir, S. de. (1980). *İkinci Cins* (Çev. T. K. Yücebaş). İstanbul: Payel Yayınları.s. 25
- Kızılkaya, A. (2004). *Toplumda Kadının Yeri ve Önemi*. İstanbul: Sosyal Bilimler Enstitüsü Yayınları. s. 63
- Michel, M. (1993). *Feminizm Nedir?* Paris: Robert Yayınları., Çev. Ataoğlu, N., s. 9
- Roller, L. E. (2004). *In Search of God the Mother: The Cult of Anatolian Cybele*. University of California Press., p. 34
- Tamer, Ü. (2001). *Bin Birinci Gece*. İstanbul: Şiirler Antolojisi. s. 22
- Golkarian, G. (2018). *Edebiyatın Toplum İnşasındaki Rolü: Kimlik, Bellek ve Kültürel Direniş Üzerine Bir İnceleme*. Yakın Doğu Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi, 12(2), s. 45–61.
- Showalter, E. (1979). *Towards a Feminist Poetics*. In D. Newton (Ed.), *Twentieth Century Literary Theory: A Reader* (pp. 230–245). Macmillan.
- Arat, Y. (1998). *Kadın ve Siyaset: Toplumsal Cinsiyet Ekseninde Edebiyatın Dönüştürücü Gücü*. Toplum ve Bilim dergisi, 78, s. 43–59